

DANIEL CRESPO DELGADO (Gerona, 1974) es doctor en Historia del Arte y lleva a cabo su tarea investigadora en la Fundación Juanelo Turriano. Su reflexión se ha centrado en la faceta intelectual y cultural de la Ilustración. De igual modo, ha analizado el concepto moderno de desarrollo y su dimensión territorial e ingenieril. El debate entorno al proyecto de progreso de la modernidad es, pues, su principal argumento de estudio. Ha publicado numerosos artículos en las principales revistas de investigación historiográfica, ha participado en múltiples congresos nacionales e internacionales, colaborado en diversas exposiciones e impartido clases en la Universidad de Barcelona y la Complutense de Madrid. Entre sus monografías cabe destacar: *El paisaje del progreso. Las obras públicas en el Viaje de España de Antonio Ponz* (2008), *Un retrato del poder virreinal español en Sicilia. Teatro geográfico antiguo y moderno del Reyno de Sicilia. 1686* (2009, junto a Dolores Romero), *Árboles para una capital. Árboles en el Madrid de la Ilustración* (2012), *Un viaje para la Ilustración. El Viaje de España de Antonio Ponz* (2012) y *Las Memorias histórico-artísticas de arquitectura de Jovellanos* (2013, junto a Joan Domenge). Ha obtenido el Premio Extraordinario de la Universidad de Barcelona, el Premio de Investigación Cátedra Demetrio Ribes en 2007 y el Premio Nacional de Ensayo Pablo de Olavide en 2008.

* * *

ALFONSO LUJÁN DÍAZ (Madrid,1981) es doctor en Historia del Arte (2014) por la Universidad Complutense de Madrid con la tesis: "La modernidad latente en las obras públicas. Primeras aplicaciones del hierro en los puentes en España (1815-1846)", dirigida por Delfín Rodríguez Ruíz y Miguel Aguiló Alonso. Entre sus publicaciones podemos destacar: "La obra pública durante el reinado de Fernando VII: revistas del exilio y resonancias en la prensa española", *Revista Goya* (de próxima aparición), "Algunas notas sobre las primeras aplicaciones del hierro en la construcción de puentes en España", *Anales de Historia del Arte*, nº extra 21, 2011, 293-305; "La imagen del ferrocarril en España en los orígenes de su implantación", en *XII Jornadas Internacionales de Patrimonio Industrial: diseño, imagen y creatividad en el Patrimonio industrial*, 30 sept.-2 oct. 2010. INCUNA, Asociación de Arqueología Industrial "Máximo Fuertes Acevedo", Gijón, 2011, 453-459; "Icons of the modern age: nineteenth

century engineers and developers”, en 39th ICOHTEC Annual Meeting (Barcelona 2012). Invitado por la Fundación Juanelo Turriano. Beca FPI en el Centro de Estudios Históricos de Obras Públicas y Urbanismo (Cehopu). X Premio de Investigación de la Cátedra Demetrio Ribes (Universidad de Valencia).

* * *

M^a ROSA MASSA-ESTEVE (Palamós, 1954) és doctora en Ciències (Matemàtiques), programa d'Història de les Ciències, per la Universitat Autònoma de Barcelona (1998). Actualment és professora agregada del Departament de Matemàtica Aplicada I de la Universitat Politècnica de Catalunya i membre del Grup de Recerca d'Història de la Ciència i de la Tècnica (GRHCT) de la mateixa universitat. Pel que fa a la seva docència en història de la ciència ha estat professora de cursos de doctorat al CEHIC de la Universitat Autònoma de Barcelona, formadora d'història de la ciència de professors de secundària als ICE de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la Universitat de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya des de l'any 1999, així com professora d'assignatures optatives d'història de les matemàtiques a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial de Barcelona i al grau de Matemàtiques de la Facultat de Matemàtiques i Estadística; també actualment és professora d'Història de les Matemàtiques del Màster interuniversitari de Secundària. La seva recerca està centrada en tres camps: l'algebrització de les matemàtiques del segle XVII, les relacions entre la història i l'ensenyament de les matemàtiques i la influència dels cursos matemàtics del segle XVIII, en particular, el curs que s'impartia a l'Acadèmia Militar de Matemàtiques de Barcelona. És autora de diversos articles, capítols de llibres i comunicacions. Destacarem dos dels publicats recentment: “Spanish Arte Mayor in the Sixteenth century”, a: ROMMEVAUX; SPIESSER; MASSA-ESTEVE (eds.) *Pluralité de l'algèbre à la Renaissance*, Paris, Champions, 2012, 103-126 i “The Role of Symbolic Language on the Transformation of Mathematics”, *Philosophica* 87 (2012), 153-193.

* * *

MARIA MONTAVA GADEA (Cocentania, 1977) és professora interina de secundària (ha estat, entre d'altres, a l'Institut "Esteve Terradas" de Cornellà). Es va llicenciar en Físiques a la Universitat de València i és membre de la Societat Catalana d'Història de la Ciència i de la Tècnica. Va estudiar el Màster d'Història de la Ciència el curs 2012-2013. Amb el treball final de Màster va començar la investigació sobre la contribució de Francesc Santponç a la difusió de la tecnologia del vapor a Catalunya, investigació que porta endavant amb un doctorat dirigit pel professor Antoni Roca-Rosell. S'interessa pel procés d'aprenentatge als primers estadis d'assimilació d'una tecnologia, en especial la manera d'afrontar els entrebancs que cal superar i les revisions de tecnologies antigues o superades amb la intenció de trobar solucions als problemes que es presenten.

* * *

IGNACIO GARCÍA PEREDA (Guadalajara, 1980) es Ingeniero de Montes por la Universidad Politécnica de Madrid y el ENGREF, París. Es director de la ONG portuguesa Euronatura, donde ha creado el Laboratorio de História e Política Florestal. Desde 2006 ha publicado con este grupo de trabajo varios libros sobre la historia y la cultura de los montes ibéricos.

* * *

JESÚS SÁNCHEZ MIÑANA (Zaragoza, 1941) és enginyer (1965) i doctor enginyer (1972) per l'Escuela Técnica Superior de Ingenieros de Telecomunicación (ETSIT) de la Universitat Politècnica de Madrid. Fou Màster of Science per la Harvard University (1966) i investigador en el seu Gordon McKay Laboratory of Applied Physics (1969-70). Ha estat professor de la ETSIT des de 1966, catedràtic des de 1975, sotsdirector d'investigació (1981-1984), director del Departament de Senyals, Sistemes i Radiocomunicacions (1991-1993), i director del centre des de 1994 fins a 2002. Hi ha estat renovador dels ensenyaments de l'àrea d'electromagnetisme aplicat (electricitat i magnetisme, microones, antenes, propagació d'ones en el mitjà natural). També

impulsà la recerca en aquest camp i la col·laboració amb l'entorn industrial i institucional. Els anys 2002-2003 fou assessor de la Fundació Catalana per a la Recerca i el 2012 es jubilà a la universitat. Des de 2004 està vinculat al Centre de Recerca per a la Història de la Tècnica "Francesc Santponç i Roca", on treballa especialment en els inicis de les aplicacions de l'electricitat a Espanya i els seus protagonistes. Entre les seves publicacions es poden destacar *Historia de las radiocomunicaciones en España (1896-1914)*, Madrid, 2004, i les contribucions als volums V, VI i VII (segle XIX) de M. Silva (ed.) *Técnica e ingeniería en España*, Saragossa, 2007-2013.